

இனிமையான குழந்தைகளே! நீங்கள் வாயினால் எதுவும் பேச வேண்டாம், உண்மையான உள்ளத்துடன் ஒரு தந்தையை நிரந்தரமாக நினைவு செய்ய வேண்டும். உண்மையான உள்ளத்தைப் பார்த்து எஜமான் திருப்தி அடைவார்.

கேள்வி: அனைத்தையும் விட நல்ல நடத்தை (ஙஹய்யங்ங்) எது? எந்த தெய்விக நடத்தைகளை நீங்கள் தாரணை செய்ய வேண்டும்?

பதில்: சதா முக மலர்ச்சியுடன் இருப்பது மிக நல்ல நடத்தை ஆகும். தேவதைகள் சதா மகிழ்ச்சியுடன் இருப்பர், வாய் விட்டுச் சிரிப்பது கிடையாது. சப்தத்துடன் சிரிப்பதும் ஒரு விகாரமாகும். குழந்தைகளாகிய உங்களுக்கு நினைவிற்கான குப்த குஷி இருக்க வேண்டும். யாரோ ஒருவரிடம் மனதைக் கொடுப்பது (Familiarity) க்கான சன்ஸ்காரமும் மிகவும் நஷ்டப்படுத்தக் கூடியதாகும். சேவையின் வெற்றிக்கு பற்றற்ற விருத்தி தேவை. பெயர், புகழுக்கான தூர்நாற்றம் சிறிதும் இருக்கக் கூடாது. புத்தி மிகவும் சுத்தமாக இருக்க வேண்டும். இந்த தாரணைகளுடன் சேவை செய்யும் பொழுது, மற்றவர்களை தனக்குச் சமமாக ஆக்கும் பொழுது சிரித்த முகத்துடன் இருப்பீர்கள்.

பாட்டு: அவரை என்னிடமிருந்து யாரும் பிரிக்க முடியாது

ஓம்சாந்தி. குழந்தைகள் வரிசைக்கிரமமாக அறிந்திருக்கின்றனர். ஏனெனில் உண்மையான மனதைப் பார்த்து எஜமான் திருப்தி அடைவார் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. மனம் ஆத்மாவில் இருக்கிறது அல்லவா! ஆக உண்மையான எஜமானரை நினைவு செய்தால் சுகம் கிடைக்கும். நினைவு என்றால் உள்ளுக்குள் தந்தையை நினைவு செய்வதாகும். இறைவனை ஜெபியுங்கள். ஜெபிப்பது என்றால் வாயில் எதையாவது கூறிக் கொண்டே இருப்பது கிடையாது. நினைவு செய்து கொண்டே இருந்தால் அதிக சுகம் கிடைக்கும். மற்றவர்களையும் தனக்குச் சமமாக ஆக்க வேண்டும். மற்றவர்களுக்குப் புரிய வைப்பது மிக எளிதாகும். எவ்வாறு உண்மையான பதிவிரதாவுடன் இருப்பவர்கள் மனைவியைத் தவிர வேறு யார் மீதும் அன்பு செலுத்த மாட்டார்கள், அதே போன்று ஆத்மாவானது அந்த பரலெளகீக, எல்லையற்ற தந்தையை உண்மையான உள்ளத்துடன் நினைவு செய்ய வேண்டும். எவ்வாறு நாயகன் நாயகியின் மீது அன்பு இருக்குமோ! அவர்கள் பெயர், உருவத்தில் உயிர் விடுகின்றனர், விகாரத்திற்கான எந்த விசயமும் இருப்பது கிடையாது. நாயகன் நாயகியை, நாயகி நாயகனை நினைவு செய்வார். அவ்வளவு தான், வேறு எங்கும் புத்தி செல்வது கிடையாது. தொழில் போன்றவைகள் செய்தாலும் உள்ளம் ஒருவரிடத்தில் ஈடுபட்டிருக்கும். அது தூய்மையான நினைவு ஆகும். சரீரம் மற்றும் புத்தி அசத்தமாக இருப்பது கிடையாது. அதற்கும் புகழ் இருக்கிறது. ஆனால் இவ்வாறு மிகச் சிலரே இருக்கின்றனர். இந்த ஞான மார்க்கத்திலும் உண்மையான நாயகிகள் மிகச் சிலர் மட்டுமே இருக்கின்றனர். மாயை காதை பிடித்து திருகி விடுகிறது. அங்கதனின் உதாரணம் கொடுக்கப்படுகிறது. இவர் அசைக்கின்றாரா? இல்லையா? என்று இராவணன் கேட்டார். யார் தீவிர மகாரதிகளாக இருக்கின்றார்களோ அவர்களைத் தான் மாயை வீழ்த்துகிறது. எவ்வாறு சுண்டெலி ஊதி, ஊதி மறத்துப் போக விட்டு பிறகு கடித்து விடுகிறதோ அதே போன்று மாயையும் மிகவும் பலம் வாய்ந்தது ஆகும். யாராவது நியமத்திற்குப் புறம்பாக நடந்து கொண்டால் உள்ளுக்குள்ளேயே புத்தியை குப்தமாக பூட்டு போட்டு விடும். இதைப் புரிந்து கொள்வதற்கு மிகப் பெரிய புத்தி தேவை. பாபாவை நினைவு செய்வதற்கு அதிக பயிற்சி தேவை. தந்தையிடம் முழுமையிலும் முழுமையான அன்பு வேண்டும்.

நீங்கள் பற்றற்ற நிலையிலிருந்து சேவை செய்ய வேண்டும். யார், எவ்வளவு தான் நல்ல குழந்தைகளாக இருக்கட்டும், ஆனால் அவரது பெயர், ரூபத்தில் மாட்டிக் கொள்ளக் கூடாது, இது அதிக நஷ்டம் ஏற்படுத்தி விடுகிறது. தந்தை கூறுகின்றார் - தன்னை அசரீரி ஆத்மா என்று புரிந்து என்னை நினைவு செய்யுங்கள். தன்னை தூய்மையாக வைத்துக் கொள்ளுங்கள். நீங்கள் சிவபாபாவின் குழந்தைகளாக ஆகிறீர்கள், அவர் உங்களை தூய்மையாக ஆக்குகின்றார். விகாரங்களை நீக்கி விட வேண்டும். உங்களது பெயரே சிவசக்திகள். உங்களுக்கு சர்வசக்திவானிடமிருந்து சக்தி கிடைக்கிறது. ஆக அவரிடத்தில் நல்ல முறையில் யோகா ஏற்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். தந்தை கூறுகின்றார் - நிரந்தரமாக நினைவு செய்வது சித்தி வீட்டிற்குச் செல்வது போன்றது கிடையாது. உணவு சமைக்கும் பொழுது எவ்வளவு முயற்சி செய்கிறீர்கள், இருப்பினும் மறந்து விடுகிறீர்கள். முழு நேரமும் தந்தையின் நினைவில் சாப்பிட வேண்டும் என்பதற்கு அதிக முயற்சி செய்கிறீர்கள். ஏனெனில் அவர் நமக்கு மிகவும் பிரியமானவர் ஆவார். ஆக நாம் ஏன் அவரை நினைவு செய்து, கூடவே சாப்பிடக் கூடாது! இருப்பினும் அடிக்கடி நினைவு மறந்து விடுகிறது. பக்தி மார்க்கத்திலும் கூட புத்தி மற்ற விசயங்களின் பக்கம் அலைந்து கொண்டே இருக்கிறது. இது ஞானத்தின் விசயமாகும். இந்த விசயங்களை குழந்தைகளும் முழுமையாக புரிந்து கொள்வது கிடையாது. சில குழந்தைகள் இதுவரைக்கும் சிறு குழந்தைகள் போன்று தவழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றனர். ஒருவேளை நிரந்தரமாக யோகா ஏற்பட்டு விட்டால் கர்மாதீத நிலை

நெருக்கத்தில் வந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதை புரிந்து கொள்ளுங்கள். ஆனால் நினைவு நிலைத்திருப்பது கிடையாது, பெரிய யுத்தம் நடைபெறுகிறது. பலரது புத்தியோகம் அலைந்து கொண்டிருப்பதை பாபா பார்க்கின்றார், அசரீரி ஆவதற்கு முயற்சி ஏற்படுகிறது. மிகச் சிலர் தான் உண்மை கூறுகின்றனர். கூறுவதற்கு வெட்கப்படுகின்றனர். மாயை மிகவும் சாமர்த்தியமானது ஆகும். ஒரேயடியாக முகத்தைத் திருப்பி விடுவதற்கு தாமதப்படுத்துவது கிடையாது. நாம் குழந்தைகளாக ஆகிவிட்டோம் என்று இருந்து விடக் கூடாது. யுத்திகளும் கூறப்படுகிறது. முதலில் கர்மாதீத நிலை அடைய வேண்டும், பிறகு வரிசைக்கிரமமாக பதவி கிடைக்கும். குழந்தைகளை மாயை அதிகம் தொந்தரவு செய்வதை பாபா அறிவார். நினைவு நிலைத்திருக்க விடுவது கிடையாது. பலரது மன நிலையைப் பார்க்கின்றார். பெயர், உருவத்தில் மாட்டிக் கொள்கின்றனர். தன்னை அசரீரி என்று புரிந்து கொள்ளும் பயிற்சி செய்ய வேண்டும். ஏனெனில் பல காலமாக தன்னை அசரீரி என்று நினைக்கவேயில்லை. சத்யுகத்தில் நான் ஆத்மா, நான் இந்த பழைய சரீரத்தை விடுத்து புதியதை எடுக்க வேண்டும் என்ற ஞானம் முழுமையாக இருக்கும். சாட்சாத்காரமும் ஏற்பட்டு விடும். பார்த்தாலும், பார்க்கா விட்டாலும் இப்பொழுது சரீரத்தின் ஆயுள் முடிவடைந்து விட்டது என்பதைப் புரிந்து கொள்வர். யாராவது இறக்கும் தருவாயில் இருக்கின்றனர் எனில், நான் இப்பொழுது இறந்து விடுவேன் இருக்கமாட்டேன் என்று கூறுவர். அங்கு சரீரம் பெரிதாகி விட்டது, இதனை இப்பொழுது விட வேண்டும் என்று நினைப்பார். சரியான நேரத்தில் குஷியாக விடுவர். ஆத்ம ஞானம் முழுமையாக இருக்கும். தந்தையின் ஞானம் முற்றிலும் இருக்காது. நாடகத்தில் கிடையாது. அங்கு தந்தையை ஏன் நினைக்க வேண்டும்? அவசியமும் இல்லை. இங்கு துக்கத்தினால் தான் மனிதர்கள் நினைவு செய்கின்றனர், மேலும் நீங்கள் தன்னை ஆத்மா என்று புரிந்து கொண்டு தந்தையிடம் தொடர்பு வைக்க வேண்டும். இந்த சரீரம் பழையது ஆகும். இதன் மீது கோபம் வர வேண்டும். எவ்வளவு தான் அழகான சரீரமாக இருந்தாலும் அனைவருக்கும் கருநாக்காக இருக்கிறது. ஏனெனில் ஆத்மா கருப்பாக இருக்கிறது. இது புத்தியினால் புரிந்து கொள்ள வேண்டிய விசயமாகும். அனைவரது சரீரமும் கருப்பாக இருப்பது கிடையாது. இது காற்று, தண்ணீரின் எற்படுகிறது. எங்கு பனி அதிகமாக இருக்கிறதோ அங்கு மனிதர்கள் வெள்ளையாக இருப்பார். ஆக தந்தை புரிய வைக்கின்றார் - புத்தியின் யோகா ஒருவரிடம் செலுத்துங்கள். காதல் திருமணம் செய்து கொள்கின்றனர் அல்லவா! இதுவும் உங்களது ஆத்மாவின் காதல் திருமணம் ஆகும். பிறகு இந்த தேகத்தின் மீதும் அன்பு இருக்காது. தனது தேகத்தின் மீதே அன்பு இல்லை யெனில் பிறகு மற்றவர்களின் தேகத்தின் மீது ஏன் அன்பு வைக்க வேண்டும்? உலகம் கருப்பு மற்றும் வெள்ளை தோற்றத்தினால் ஓடிக் கொண்டிருக்கிறது. சிலர் பார்க்காமலேயே திருமணம் செய்து கொள்கின்றனர், பிறகு தோற்றத்தைப் பார்க்கின்ற பொழுது எனக்கு இவ்வாறு கருப்பானவர் வேண்டாம் என்று கூறுகின்றனர். பிறகு சண்டை ஏற்பட்டு விடுகிறது - நாம் பணத்தை வைத்து என்ன செய்யப் போகிறோம்? எங்களுக்கு தேவை அழகு.

நான் ஆத்மா என்பதை இப்பொழுது நீங்கள் அறிவீர்கள். இந்த பழைய சரீரத்தின் மீது மோகம் வைக்கக் கூடாது. இது விகார சம்பந்தங்கள் அல்லவா! உலகாய விசயங்களிலிருந்து நமது விசயம் தனிப்பட்டது ஆகும். இப்பொழுது உங்களது கருப்பான ஆத்மாவிற்கும் வெள்ளையான வழிப்போக்கனுக்கும் திருமணம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த உலகில் அனைவரின் ஆத்மாவும் கருப்பாக இருக்கிறது என்பதை அறிவீர்கள். வெள்ளையானவரிடம் சம்பந்தம் ஏற்படுத்தி வெள்ளையாக ஆக்க வேண்டும். ஒரே ஒரு வழிப்போக்கன் விநாடியில் ஆயிரக்கணக்கானவர்களை அழகானவர்களாக ஆக்குகின்றார். கருப்பான ஆத்மாவை வெள்ளையாக ஆக்க வேண்டும். இதற்கு யோகா மிகவும் நன்றாக இருக்க வேண்டும். கருப்பாக இருந்து விடுவதால் ஒன்று தண்டனை அடைய வேண்டியிருக்கும் மற்றும் பதவியும் குறைந்து விடும். இங்கு யாருடைய பெயர், உருவத்திலும் மாட்டிக் கொள்ளக் கூடாது. அதிகமாக தீங்கு (DISSERVICE) ஏற்பட்டு விடுகிறது. ஆகையால் பாபா புரிய வைக்கின்றார் - எச்சரிக்கையாக இருங்கள். நீங்கள் மாயையின் சக்கரத்தில் வந்து விட்டீர்கள், ஆனால் புரிந்து கொள்வது கிடையாது. உணர்ச்சியை விடுவது கிடையாது. தனது பதவியை குறைத்துக் கொள்கின்றனர். தந்தை கூறுகின்றார் - யோக அக்னியின் மூலம் தனது ஆத்மாவை தூய்மையாக ஆக்குங்கள். இது தான் பட்டியாகும். தந்தையிடத்தில் யோகா வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். வேறுபக்கம் புத்தி செல்கிறது எனில், புத்தி கெட்டு போய் விடுகிறது. சேவை செய்ய முடியாது. பதவியும் அடைய முடியாது. யோக அக்னியின் மூலம் தான் கரைகளை நீக்க முடியும். யோகா இருந்தால் ஞானமும் நிலைத்திருக்கும்.

பாபா ஞானம் நிறைந்தவராகவும் இருக்கின்றார், மழை பொழிபவராகவும் இருக்கின்றார். குழந்தைகளாகிய நீங்களும் எந்த அளவிற்கு மழை பொழிகின்றீர்களோ அந்த அளவிற்கு ஞான தாரணை ஏற்படும். முதலில் ஆத்மாவைத் தூய்மையாக்க வேண்டும். யோகா யோகா என்று கூறுகின்றனர், ஆனால் உங்களிலும் கூட சிலர் யோகா என்பதன் பொருளைப் புரிந்து கொள்ளவில்லை. யோகா இவ்வாறு தன்னை மற்றும் பாரதத்தை தூய்மையாக்க முடியாது. சேவையும் செய்யலாம், சென்டர் திறக்கலாம், ஆனால் மாயை முற்றிலுமாக காதைத் திருகி விடுகிறது. நான் இவ்வளவு சென்டர் திறந்திருக்கிறேன் என்ற அகங்காரம் வந்து விடுகிறது. தேக அபிமானம் வந்து

விடுகிறது. தன்னை ஆத்மா என்று புரிந்து கொண்டு தந்தையிடம் யோகா வையுங்கள் என்று தந்தை புரிய வைக்கின்றார். எந்த விகர்மமும் ஏற்பட்டு விடக் கூடாது. ஒருவேளை பாபாவை மறந்து யாருடைய பெயர், உருவத்திலாவது மாட்டிக் கொண்டால் மிகப் பெரிய நஷ்டம் ஏற்பட்டு விடும். இது உயர்ந்த இலட்சியம் ஆகும். உலகிற்கு எஜமானர்களாக ஆவது குறைந்த விசயமா என்ன! தந்தைக்கு எவ்வளவு மகிமை இருக்கின்றன! அவரது பெயரில் எத்தனை கோயில்களை உருவாக்குகின்றனர்! சோமநாத கோயிலை யார்? எப்பொழுது உருவாக்கினார்? என்பதை நீங்கள் அறிவீர்கள். கோயில்களும் வரிசைக்கிரமமாக உருவாக்கப்படுகின்றன. சோமநாத்திற்குப் பிறகு லெட்சுமி நாராயணன் அதாவது ஜெகதம்பாவின் கோயிலாகும். சோமநாத் கோயிலை யார் உருவாக்கியது? என்பது மனிதர்களுக்குத் தெரியாது. அவர் நிராகாரமானவர். நிராகாரத்தின் பூஜாரி நிராகார சிவனைத் தான் பூஜை செய்வார். ஆனால் அறிந்து கொள்ளவில்லை. குழந்தைகளாகிய உங்களிலும் வரிசைக்கிரமம் இருக்கிறது. இரவு பகல் சேவைக்கான ஆர்வம் தான் இருக்கிறது. எப்பொழுது தேக அபிமானம் நீங்கி விடுகிறதோ அப்பொழுது தான் முழு ஆர்வம் ஏற்படும். ஆத்ம அபிமானியாக ஆக வேண்டும். தந்தையிடத்தில் முழு யோகா வைக்க வேண்டும். அவர் மீது முழு மரியாதை வைப்பது சித்தி வீட்டிற்குச் செல்வது போன்றதல்ல. மாயை என்ற பூதம் யோகத்தைத் துண்டித்து விடுகிறது. இதனை தந்தை தான் அறிவார். எவ்வளவு பேர் இவ்வாறு நாகுக்காக இருக்கின்றனர், ஏதாவது கூறினால் உடனேயே துரோகிகளாக (Triator) ஆகி கெட்டு விடுகின்றனர். பிறகு அவர்கள் தங்களது சம்பாதித்ததையே அழித்துக் கொள்கின்றனர். ஆச்சரியத்துடன் பாபா வினுடையவர்களாக ஆகின்றனர், பிறகு ஓடி விடுகின்றனர். தீங்கு செய்ய ஆரம்பித்து விடுகின்றனர். அமிர்தம் குடித்து குடித்து துரோகிகளாக ஆகி பிறகு தொந்தரவு செய்வதாக பாகவதத்திலும் பாடப்பட்டிருக்கிறது. குறிப்பிட்ட இந்த குழந்தை எந்த நேரத்திலாவது துரோகியாக ஆகி நஷ்டத்தை ஏற்படுத்தி விடுமோ என்று தந்தைக்கு எவ்வளவு சிந்தனை இருக்கும்! துரோகியாகி நஷ்டம் ஏற்படுத்துவதைப் பார்க்கவும் செய்கின்றார். பிறகு அபலைகளின் மீது எவ்வளவு கொடுமை ஏற்படுகிறது! மற்ற சத்தங்கங்களில் கொடுமை ஏற்படுமா என்ன? இங்கு முதல் விசயம் விஷம் (விகாரம்) விட வேண்டும். விஷத்தை விடுவது கிடையாது.

இன்னார் சொர்க்கம் சென்று விட்டதாகக் கூறவும் செய்கின்றனர். ஆனால் சொர்க்கம் என்றால் என்ன? என்பதை அறியவில்லை. அர்த்தமில்லாமலேயே கூறி விடுகின்றனர். இப்பொழுது எவ்வளவு அறிவு வந்திருக்கின்றது! யார் நல்ல நல்ல மலர்களாக இருக்கின்றனர் என்பதை தந்தை அறிவார். பெயர், உருவத்தில் மாட்டிக் கொள்ளும் தூர்நாற்றம் இல்லாமல் சிலர் இருக்கின்றனர். ஞானம் இல்லாது வேறு எந்த விசயமும் கிடையாது. யோகாவும் முழுமையாக இருக்க வேண்டும். சிலர் முன்பே கருப்பாக இருக்கின்றனர், பிறகு மேலும் கருப்பாகிக் கொண்டே இருக்கின்றனர். இந்த படையில் யானைப் படையும் இருக்கிறது, சிங்கத்தின் படையும் இருக்கிறது, குதிரைகளும் இருக்கின்றன, ஆடுகளும் இருக்கின்றன. அனைத்தும் இருக்கின்றன. நடத்தைகளின் மூலம் உடனேயே தெரிந்து விடுகிறது - இவர் செம்மறியாடாக இருக்கிறார் எதையும் புரிந்து கொள்வது கிடையாது, புத்தியில் அமருவதே கிடையாது. எருமை மாட்டுப் புத்தியுடையவர்களாக இருக்கின்றனர். தந்தை எவ்வளவு எளிதாக்கி புரிய வைக்கின்றார் - நீங்கள் ஆத்மாக்கள். நீங்கள் எல்லையற்ற தந்தையை நினைவு செய்ய முடியாதா? ஹே ஆத்மா, நீங்கள் மற்ற அனைத்திலிருந்தும் புத்தியை நீக்கி என்னை நினைவு செய்யுங்கள். உங்களால் நினைவு செய்ய முடியாதா? மற்ற உற்றார் உறவினர்களை நினைவு செய்கிறீர்கள், என்னை நினைவு செய்வதற்கு என்ன கஷ்டம் இருக்கிறது? பாபா, மாயை புத்தி யோகத்தை துண்டித்து விடுகிறது என்று கூறுகிறீர்கள். அரே, ஆஸ்தியை இழந்து விடுவீர்கள். நீங்கள் புத்தியோகத்தை முழுமையாக ஈடுபடுத்தினால் உலகிற்கு எஜமானர்களாக ஆவீர்கள். தந்தையை ஒருபொழுதும் மறக்க மாட்டார்கள். தேக அபிமானி ஆவதன் மூலம் நீங்கள் மறந்து விடுகிறீர்கள். தன்னை ஆத்மா என்று புரிந்து கொண்டு தந்தையை நிரந்தரமாக நினைவு செய்யுங்கள் என்று உங்களுக்கு அடிக்கடி கூறப்படுகிறது. ஜெபிக்காதீர்கள், சப்தத்தில் வராதீர்கள். நீங்கள் சப்தங்களை கடந்து செல்ல வேண்டும். ராம் ராம் என்று வாயில் கூறினால் தேக அபிமானம் வந்து விடுகிறது. உள்ளுக்குள் நினைவு செய்ய வேண்டும். கர்மேந்திரியங்களை ஆதாரமாக எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். நான் ஆத்மா, அமைதியாக இருந்து தந்தையை நினைவு செய்ய வேண்டும். பாபா ஞானக் கடலானவர், ஞானம் நிறைந்தவர். அவரிடத்தில் அனைத்து ஞானமும் இருக்கிறது. உங்களுக்கும் கற்பிக்கின்றார். தந்தையை நினைவு செய்வதன் மூலம் நீங்கள் தூய்மையாக ஆகிவிடுவீர்கள், தூய்மையான கிரீடம் கிடைக்கும் மற்றும் சிருஷ்டிச் சக்கரத்தை அறிந்து கொள்வதன் மூலம் இரத்தினக் கிரீடம் கிடைக்கும். இரட்டைக் கிரீடங்களாக ஆகி விடுவீர்கள். நினைவின் மூலம் தான் விகர்மம் விநாசம் ஆகும். இல்லையெனில், தர்மராஜரின் தண்டனை அடைய வேண்டியிருக்கும். பதவியும் குறைந்து விடும். ஆகையால் தந்தையை நினைவு செய்ய வேண்டும். பிறகு குப்தமான குஷியும் இருக்க வேண்டும். சப்தத்துடன் சிரிக்கக் கூடாது. லெட்சுமி நாராயணன் சிரித்த முகத்துடன் இருப்பவர்கள் என்று கூறப்படுகின்றனர். சிரித்த முகத்துடன் இருக்க வேண்டும் மற்றும் சிரிப்பது என்பது தனித்தனியான விசயமாகும். சிரித்த முகத்துடன் இருப்பதன் மூலம் அந்த குப்த குஷியிருக்கும். சப்தத்துடன் சிரிப்பது கெட்ட விசயமாகும். புன்முறுவலுடன் இருப்பது அனைத்தையும் விட நல்லதாகும்.

23.08.2013

ஓசையுடன் சிரிப்பதும் ஒரு விகாரமாகும். அதுவும் இருக்கக் கூடாது. முகத்தில் குஷி வர வேண்டும். தனக்குச் சமமாக ஆக்கும் பொழுது தான் அது வரும். சேவை மற்றும் சேவை! சேவை கிடைத்ததுவுடன் இவர் ஓடி விட்டார், வேறு எந்த விசயமும் கிடையாது. முட்களை மொட்டுக்களாக ஆக்கும் சேவை நீங்கள் செய்கிறீர்கள். பாபா குழந்தைகளுக்கு நல்ல நல்ல கருத்துக்களைக் கூறுகின்றார். பாபா தான் கூறுகின்றார் என்ற நம்பிக்கை இருக்க வேண்டும். என் மகிமை செய்யாதீர்கள் என்றும் கூறுகின்றார். மகிமைகள் அனைத்தும் சிவபாபாவினுடையது ஆகும். அவரை நினைவு செய்வதன் மூலம் தான் முழுமையாக விகர்மாஜீத் ஆவீர்கள். மிக எளிய விசயமாகும். நினைவு செய்ய வேண்டும் மற்றும் சக்கரத்தை சுற்ற வேண்டும். சுவதரிசன சக்கரதாரிகளாக வரிசைக்கிரமமாக கடைசியில் ஆவீர்கள். நல்லது.

இனிமையிலும் இனிய, தேடிக் கண்டெடுக்கப்பட்ட செல்லக் குழந்தைகளுக்கு, தாய் தந்தையின் பாப்தாதாவின் அன்பு நினைவுகள் மற்றும் காலை வணக்கம். ஆன்மீகக் குழந்தைகளுக்கு ஆன்மீகத் தந்தையின் நமஸ்தே.

தாரணைக்கான முக்கிய சாரம்:

- 1) தந்தையை கூடவே வைத்துக் கொள்ளும் யுக்தியை உருவாக்க வேண்டும். சாப்பிடும் பொழுது நினைவில் இருக்க வேண்டும். அசரீரி ஆவதற்கான பயிற்சி செய்ய வேண்டும். தனது பழைய தேகத்தின் மீதும் அன்பு வைக்கக் கூடாது.
- 2) தந்தையின் மீது முழு மரியாதை வைக்க வேண்டும். அகங்காரத்தில் வரக் கூடாது. பெயர், உருவம் என்ற வியாதியிலிருந்து சதா தூர விலகி இருக்க வேண்டும்.

வரதானம்: செய்விப்பவரின் நினைவின் மூலம் சதா கவலையற்ற சக்கரவர்திகளாக ஆகக் கூடிய நிச்சயபுத்தி நிஷ்சிந்த் ஆகுக.

பிராமண வாழ்க்கை என்றால் கவலையற்ற சக்கரவர்த்தி. எவ்வாறு பிரம்மா பாபா கவலையற்ற சக்கரவர்த்தி ஆகி எதை அடைய வேண்டுமோ அதை அடைந்து விட்டேன், செய்ய வேண்டிய காரியம் எதுவுமில்லை என்ற பாட்டை பாடிக் கொண்டே இருந்தார். பாக்கி இருக்கும் சேவைக்கான காரியமும் கூட செய்விப்பவர் செய்வித்துக் கொண்டிருக்கின்றார் மற்றும் செய்வித்துக் கொண்டே இருப்பார். தந்தை செய்விப்பவராகி நம் மூலமாக செய்வித்துக் கொண்டிருக்கின்றார் என்ற நினைவு சதா இருந்தால் கவலையற்றவர்களாக ஆகிவிடுவீர்கள். இந்த காரியம் நடந்தே ஆக வேண்டும், நடந்து விட்டது என்ற நிச்சயம் இருக்கிறது. ஆகையால் நிச்சயபுத்தி, நிஷ்சிந்த், கவலையற்று இருங்கள்.

கலோகன்: தனது அனைத்து பலவீனங்களையும் தூரமாக்க வேண்டுமெனில், எல்லையற்ற வைராக்கிய விருத்தியை தாரணை செய்யுங்கள்.